

Dins el marc de la nostra FESTA MAJOR

Diada Nacional Catalana

DINS D'AQUEST NUMERO HI TROBAREU INFORMACIÓ SOBRE:

- Josep M.^o Triginer, Diputat, ens parla a les pàgines centrals
- Elecció de Miss Catalunya 77 a Agramunt
- Adobem l'edifici de la nostra llengua

SIO - Butlletí Informatiu Municipal

Director: Alcalde Sr. Ricard Vicens

Sub-director: Jaume Cuñat Mata

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Lleida)

Impremta G. Vicens - Guimerà, 15
Agramunt

Redacció i Administració

Carrer la Plaça, 1 Apartat Correus 10
Agramunt (Lleida)

Subscripció anual: Espanya 150 ptes.

Estranger 180 ptes.

Número solt 15 ptes.

Dipòsit Legal: L. 138-1964

Publicitat:

Una pàgina 1200 ptes.

1/2 » 600 »

1/4 » 300 »

1/8 » 150 »

Per a subscripcions i anuncis poden
dirigir-se a la Llibreria

Gaspar Vicens - Tel. 39 09 79

o bé a Pere Mora - Tel. 39 03 81

Jaume Cots - Tel. 39 01 32

METGES:

El servei «Metge de Guàrdia» de la Comarca, per als dies festius i caps de setmana, està constituït a càrrec dels següents doctors:

Dr. JOSEP GAYA FREIXES

Telèfon 530776 — Les Pallargues

Dr. JAUME RUFACH TURRIELLA

Telèfon 390222 — Preixens

Dr. JOAQUIM FELIP BRUFAU

Telèfon 390154 — Agramunt

Dr. MIQUEL SUÀREZ OTERO

Telèfon 390635 — Agramunt

CREU ROJA:

CREU ROJA I SERVEI D'AMBULANCIA

Telèfon 390013 - Guàrdia Civil Agramunt

FARMÀCIES:

Sr. ANGEL MAS GRAU

Telèfon 390133 — Agramunt

Sr. GUILLEM VILADOT PUIG

Telèfon 390087 — Agramunt

Als domicilis dels metges i a les farmàcies, hi ha un cartell indicant, cada festa, el metge de torn.

EL LECTOR OPINA...

Senyor Director:

Després de llegir -amb goig- en l'AGENDA de SIO del passat mes de maig, l'adhesió del nostre Ajuntament al Congrés de Cultura Catalana i a la campanya "Volem l'Estatut", esperàvem veure-ho confirmat, diguem-ne, d'una manera oficial a la secció "El Municipi". Fins ara, ni en aquest n.º 160 de maig ni en el de juny següent, no ha estat publicat, a què és degut?

Amb gràcies anticipades per la seva atenció en publicar-nos aquesta carta, queden atentament

B + C

Senyor Director de SIO:

Li agrairia la publicació d'aquesta carta a la secció "El lector opina", ja que com a persona més o menys preocupada per les coses de la Vila i la seva imatge pública, he de dir que em fa "mal als ulls" -estèticament parlant- veure, després d'un mes i mig de passades les eleccions: façanes, pilars de porxos, parets i tanques de carrers i places de la Vila encara plens de propaganda de partits de la passada campanya electoral.

Segons rumors, en el seu degut dia es parlà que l'Ajuntament cediria uns espais determinats per aquesta propaganda i així poder deixar la resta del poble net, més això, d'ésser cert, no succeí.

També, sempre segons rumors, en reunions que tingueren els membres dels diferents partits polítics de la Vila, es comprometeren a deixar Agramunt net de propaganda després de les eleccions i que, en aquesta tasca, oferí l'Ajuntament la seva col·laboració amb els seus mitjans tècnics.

Jo no sé el que hi ha de cert o no en tot això, ni exactament qui ha de fer-ho. Mes en el que no hi ha dubte és en que tot resta igual i, si en el seu moment aquests cartells, virolats i cridaners, feren goig de veure, ara, descolorits i mig estripats, donen sensació de brutícia i de poca responsabilitat cívica, que ara, més que mai, hem de demostrar.

Res més, i gràcies.

J. C. S.

El P.S.O.E. local ha tramès a SIO aquesta nota, amb prec de la seva publicació.

FEDERACION SOCIALISTA. P.S.O.E.

Se pone en conocimiento de los militantes y simpatizantes del Partido Socialista Obrero Español

Que habiéndose reunido la mayoría de los militantes del P.S.O.E. a las 20'30 horas del martes 26 de julio, se procedió a la formación del Comité de dicho partido, quedando formado de la siguiente manera:

Secretario de cobro, Vicente Pérez Martín.

Jefe organización, Ramón Martínez Husillo.

Jefe relaciones con otras fuerzas políticas, Francisco Verdejo Florido.

Jefe de propagación y prensa, Juan Vito Sánchez.

Secretario de formación política del militante, Emilio Gil Martín.

Firma el comunicado el Jefe de Prensa

J. V. S.

El Secretariat Local de l'Esquerra Republicana de Catalunya es congratula a comunicar a tots els agramuntins la legalització del partit, amb data del 2 d'agost, al mateix temps que vol donar el seu agraïment públic per les mostres de simpatia que nombroses persones li han fet arribar per aquest motiu. Així com també a tots aquells que en les passades eleccions legislatives donarn la confiança al Partit en uns moments certament difícils per aquest.

Esquerra Republicana de Catalunya reitera una vegada més la seva ferma voluntat de defensar els drets de Catalunya i els de les seves classes populars.

E. R. C.
Agramunt

AGENDA

JULIOL

DIA 23 - BARRIS AL CARRER DE SIO

S'han celebrat amb molta animació aquest dissabte. Els veïns, per a plaer de tots, han organitzat: desfilada de Caps Grossos, cucanyes, ballada de sardanes i sessió de ball.

DIA 29 - CLUB FUTBOL AGRAMUNT

Amb una bona assistència de socis ha tingut lloc, a la sala B del Cine Avenida, l'assemblea d'aquesta entitat esportiva, on s'ha parlat, entre altres assumptes de: pressupost temporada 77/78, ampliació Junta Directiva, quotes i nous fitxatges, per a reforçar l'equip degut al seu ascens a 2.ª regional, grup 9è.

DIA 30 - MISS CATALUNYA-77

En el transcurs d'una animada festa s'ha elegit aquesta Miss en el recinte de la piscina del complex KIPPS. D'entre les 24 agraciades senyorettes que es presentaren per aquest títol de Miss Catalunya-77, el jurat elegí la representant de Lloret de Mar.

AGOST

DIA 5 - CURSETS CATALA

Aquesta vegada —l'un per a nens i l'altre per a joves —han començat 2 Cursets Intensius de Català, organitzats pel Congrés de Cultura Catalana, Secretariat d'Agramunt, amb la col·laboració de l'Ajuntament, i a càrrec de Joan Puig, llicenciat de Literatura Catalana.

DIA 6 - EL TEMPS

També és notícia ja que, fins ara, aquest estiu ens resulta del més insòlit. Quasi no ha fet cap dia de calor i les temperatures són fresques per a l'època que som, amb dies ennuvolats i pluges

que sovintegen qui sap-lo, amb desplaença per als estiuers i turistes.

Dia 17

La Unió General de Treballadors a obert local a la nostra Vila. Aquest està situat en un pis de la Plaça de l'Església. Cal remarcar que és el primer local, tan de tipus polític com de sindical, que s'ha instal·lat a casa nostra. Una fita més vers la normalització.

Es reuniren avui els representants dels diferents partits amb representació a Agramunt per tal de mantenir un primer contacte de cara a l'organització d'una comissió encarregada d'estudiar els actes per a celebrar la propera Diada de l'Onze de Setembre. A la Convocatòria de l'E. R. C. hi acudiren el P.C.O., P.S.C., P.S.O.E., P.S.U.C. i U.D.C.

En aquesta reunió s'acordà convidar a totes les entitats de la Vila a una assemblea conjunta per tal de crear una comissió el més àmplia i representativa possible.

Dia 18

El Butlletí Oficial de la Generalitat d'avui porta els nomenaments com a delegats d'elecció directa de l'honorable Sr. Josep Tarradellas president de la Generalitat, per a formar part de l'Organisme Cosultiu. Dos d'aquets nomenaments han recaigut en convilatans nostres residents fora vila: Els senyors Jaume Ros Serra i Ramon Viladàs Monsonís. Des d'aquí la nostra enhorabona.

ADOBEM L'EDIFICI

"Según disposición recíente ha quedado prohibido el uso del catalán en su calidad de segundo idioma oficial en las provincias de Cataluña. Desde ahora en adelante, únicamente se permitirá el idioma español como idioma oficial en todas las provincias catalanas". (LA MAÑANA, 17 febrer 1939, p. 4).

La nostra llengua ha estat immersa dins una anormalitat francament esbalaïdora. El català, empès per les oscil·lacions de la política espanyola, sovint ha hagut de mantenir una vida críptica per tal de fer la viu-viu.

Només analitzant la vida atzarosa que ha portat la llengua catalana durant la primera meitat d'aquest segle, hom pot comprovar que dels cinquanta anys (1900-1950), 7 (14%) han estat de relativa normalitat, 10 (20%) de tolerància i 34 (68%) de repressió.

Tots els anys de prohibicions han deixat, al capdavall, una petja que ha deformat l'edifici de la llengua. El palau de marbre ha estat revestit d'un sobrepellis d'escaiola. Si ara volem admirar la bella façana; és a dir, si volem que el català torni a ser el "NOSTRE" idioma oficial —i això va des de la

lectura del diari fins a l'escriptura de la nota més nímia—, ens cal restaurar l'edifici. S'han de rascar els pegats de guix que ens amaguen la veritable identitat.

A la nostra Vila, en vuit mesos s'han organitzat quatre cursets de català amb un autèntic èxit. Altrament, als nostres col·legis, si bé d'una manera encara massa superficial, ja s'ensenya el català. Aquests fets, que només representen els inicis de la refosa, no deixen de satisfer-nos, puix anuncien la reconstrucció de l'edifici. I això és bo.

JOAN PUIG

Coses de la Parròquia

FESTIVITATS

El dia 12 de juliol després de la Missa Major, es féu la benedicció dels cotxes amb nombrosa assistència, seguint la tradició de la diada de Sant Cristòfol.

EXCURSIONS

Diverses persones de la nostra Vila assistiren a un aplec presidit pel Bisbe de Solsona al Santuari de Lourdes-Lanou, que està prop de Berga. Visitaren el Berguedà, retornant per la ribera del Llobregat i Manresa. Aquest aplec es celebra el dia 31 de juliol.

COLONIES

Des del dia 4 al 14 d'agost s'organitzà un torn de Colònies a Sant Martí amb l'assistència de prop de 90 infants i joves.

Aquesta tanda de Colònies ha estat preparada pel Club d'Esplai Parroquial amb el màxim d'interès i amb tots els detalls, perquè poguessin ser ben profitoses per al cos i l'esperit de tots els assistents. Algunes reunions preparatòries per als monitors i altres per als infants, feren que aquesta forma de vacances resultés plena de fruits positius per a la formació integral de tots.

TOC D'ATENCIÓ

Novament insisteix la Parròquia sobre la forma de vestir en aquesta època estival, recalcant que cal fer-ho amb decència, sobretot dintre l'església. Ja es comprèn que ens els diferents llocs on s'assisteix es requereix la vestimenta adequada, sobretot en llocs de recolliment i pregària com són els nostres temples.

C.

EL CLUB FUTBOL AGRAMUNT A SEGONA REGIONAL

La històrica Vila d'Agramunt sura actualment d'entusiasme esportiu pel recent i mereixedíssim ascens a 2.ª Categoria Regional.

L'auge del deport, que actualment gaudeix de graus en poques èpoques assolit, ha estat motivat per les successives excel·lents campanyes del nostre equip de futbol, per dues vegades subcampió d'Aficionats i en aquesta temporada brillant Campió del seu grup de 3.ª Categoria Regional superant inclús al magnífic equip de La Seu d'Urgell que s'ha hagut d'aconterar amb el subcampionat.

Aconseguir l'ascens, malgrat ser campions, va ésser llarg en dificultats ja que per dificultats d'ajustaments federatius, vam haver de sortir guanyadors en la "Triangular" de Lleida entre Campions de Grup, per a confirmar, d'aquesta manera, l'ascens a la 2.ª Categoria Regional.

El Club de Futbol es prepara per a la pròxima temporada, es vestllumen nous i excel·lents fitxatges, un juvenil participarà al Campionat provincial, els infantils fressen d'activitat, els veterans sempre presents estan disposats a formar un bloc esportiu que empenyi tota l'afició a associar-se i celebrar i augmentar la plantilla de socis del Club per a que, amb l'aportació de tots, assolir la meta que ens proposem, l'esport practicant i l'esport espectacle que tantes emocions proporcionen en els temps moderns.

Agramunt sempre esportista, ha figurat sempre entre els equips destacats del futbol provincial, ja en els difícils anys 40-50, la seva participació a la Categoria Regional causà admiració entre els principals equips de la Regió, les excel·lents victòries sobre quips com Espanya Industrial, Marato, Europa,

Vilafranca, etc. derrotant inclús en els seus camps els líders del Torneig i del Grup, causaren sensació en tota la Regió, i vertader pànic entre els que havien de ser els nostres pròxims adversaris, però, com era lògic, aquells esforços, impropis de la dèbil economia esportiva d'una Vila de tan poca densitat demogràfica, ens portaren de tornada normal als campionats provincials, als alts i baixos de l'afició, i després a la caiguda de tan alts pedestals a uns pocs anys de debilitat esportiva, no mai extingida totalment, però de poc relleu, en el marc esportiu provincial.

No obstant, i sempre empesos per la nostra magnífica i noble afició i dins del magnífic marc del nostre Camp Municipal d'Esports ha resorgit novament l'afició a l'esport. Tenim un sòlid i eficient Club de Tennis, amb tres pistes totalment en joc i uns excel·lents practicants que honren pr tot arreu el nom de la nostra Vila.

El nostre Ajuntament prepara importants obres, jardins, piscines, vestuaris, tribunes i altres complements per a que el nostre Camp Municipal d'Esports es converteixi en una joia de recreació i esbarjo per a tots els ciutadans de la nostra Vila.

L'ambient a Agramunt és al cim, els deportistes de totes les categories, edats i disciplines es preparen per a fer front amb vigor i entusiasme les propers competicions que puguin donar a la nostra Vila la pau i la tranquil·litat que la nostra naixent Democràcia necessita i els honors que els esportistes anhelan conquerir amb els sus esforços, sacrificis i il·lusions pròpies de les joventuts de pobles pacífics i treballadors que amb el seu esperit creatiu puguin arribar a ésser l'orgull de les futures generacions.

JAUME BRILS

NO HI HA ENVELAT

Agramuntins, el grup de joves LA SENYERA amb la col·laboració de l'Ajuntament, es va plantejar fa un temps la possibilitat de vitalitzar la nostra Festa Major. Doncs ens sap molt greu comunicar-vos que després d'una sèrie de circumstàncies que més endavant us explicarem, hem hagut d'arribar al punt limit de deixar-ho córrer fins l'any que ve.

La causa ha estat el trencament del pacte verbal que vàrem tenir amb un senyor, representant de Conjunts i Envelats, al qual vàrem confiar l'organització de la Festa Major d'aquest any. La falta de serietat i de paraula d'aquest senyor, ens ha obligat a deixar córrer el replantejament que teniem previst per aquesta Festa Major fins l'any que ve, i el que és més important per a nosaltres, ens ha fet quedar en evidència davant de tot el poble d'Agramunt.

Les coses van anar més o menys com ara us expliquem: LA SENYERA, davant de la poca animació de les Festes Majors dels últims anys, es va plantejar la possibilitat de refer la nostra festa, un cop acceptat això pels membres de LA SENYERA, vam posar-nos en contacte amb l'Ajuntament, el qual ens va donar tot el suport necessari per tirar endavant amb el nostre projecte, que fou exposat públicament més tard.

Després d'aquests passos ens vàrem ficar a treballar buscant algun representant musical. Aquest el vàrem trobar en la persona del senyor Barques que en una reunió amb nosaltres es va comprometre a buscar-nos les orquestres i l'envelat. Bé, nosaltres degut a la nostra inexperiència en aquests tipus de

casos, no li vam fer signar cap paper, tot va quedar en un pacte verbal, ja que creïem en la seva honradesa. Al cap d'un temps aquest senyor va pujar a una reunió a l'Ajuntament, on varen ésser signades algunes contractes de les orquestres i ens va dir que quan tingués l'envelat ja ens avisaria. D'això ja fa cinc mesos i en fa dos que nosaltres vàrem trobar estrany el seu silenci en relació a l'envelat. Vàrem trucar a Lleida a fi de que ens expliqués el que passava i ens va dir que no patíssim, que ho estava mirant i que aviat firmariem la contracta.

Anà passant el temps i l'envelat no sortia, vàrem anar a Lleida a veure el que passava i ens va dir que era molt difícil ja de trobar-ne un. Aleshores es varen fer gestions en aquest sentit durant les últimes setmanes de juliol i les primeres d'agost, però ja era massa tard. Després i en una reunió de l'Ajuntament, LA SENYERA i un grup d'agramuntins, es va decidir la suspensió de quasi tots els actes, ja que era molt arriscat fer ball a l'aire lliure, tenint en compte que de cada 10 anys els 8 plou per la Festa Major.

Segurament serà una Festa Major sense animació ni història la que ens espera aquest any, nosaltres som els primers en sentir-ho i reconeixem la nostra part de culpa; però us assegurem que l'any que ve no passarà el mateix, ja que des d'ara mateix comencem a fer les gestions per tal que la Festa Major de l'any que ve, pugui treure el mal sabor de boca que ens ha deixat el fracàs d'aquest any.

PREGUEU A DÉU PER L'ÀNIMA DE

Josep Llanes i Solé

que morí cristianament el dia 22 de Juliol de 1977, a l'edat de 76 anys,
confortat amb els Sants Sagraments.

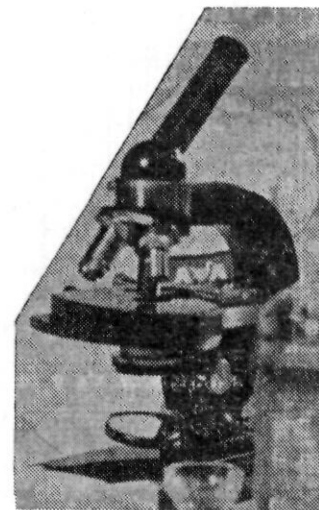
A. C. S.

La seva apenada esposa: Ramona Pedrós; filles, Isabel i Paquita; fills polítics, Ramon i Miquel; néts i altres familiars, us demanen una oració per l'etern descans de la seva ànima i agraeixen als seus amics i coneguts les mostres de condol rebudes.

AGRAMUNT, agost de 1977

Cooperativa Agropequaria de Guissona

Pinsos Compostos

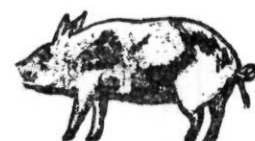
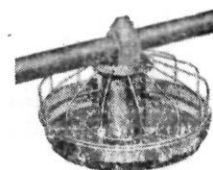
Escorxador general
frigorífic

Medicaments i
Assistència Tècnica

Material per la
Ramaderia

Secció Agrària

Tels. 22, 40 i 77

GUISSONA

inventari de riella

LES VACANCES

per Guillem Viladot

El món és ple d'homes i de dones. A l'estiu, uns i altres han agafat el costum de traslladar-se de lloc. La qüestió és fugir del medi en el qual habitualment hom treballa. D'això en diuen fer vacances. Durant aquest període el poble queda eixut i les cantonades semblen orfes. Hi ha moltes maneres de viure el poble: una és escorcollar les butxaques dels veïns per tal de treure'ls-hi fot el seu tinent; una altra és anar donant-li noms, paraules, verbalitzar-lo per tal que tot ell, i cada una de les seves coses, assoleixin cos, habitatge en la nostra memòria.

(La Mercè ha passat les vacances a muntanya, entre llacs, rius, vaques, avets. La Mercè no havia estat mai a muntanya. La seva dèria era el mar. Però aquest any ha canviat. Els primers dies s'hi trobava estranya. Potser era la pressió atmosfèrica, potser era l'aigua, potser era el límit que la muntanya, les muntanyes dressen al voltant de les persones tornant-les més idèntiques al que són: uns sers com els altres, ni grans ni petits, ni més intel·ligents ni més savis. La muntanya és una mida propera que ens mesura sense gaires llicències.)

I una altra manera de viure el poble és fugir-ne. Amb les vacances la gent fuig del poble, però en certa manera el poble se'n va amb ells. Quan la gent se'n va de vacances, les maletes són plenes de moltes coses: una d'elles conté un bon tros de poble. Es un tros de poble que no ocupa lloc, que no ocupa espai, que no ocupa pes. El carrer, la plaça, el campanar, la font, el jardí... se'n van de vacances quan un de nosaltres, quan molts de nosaltres, fugim cap al mar o cap a la muntanya empesos per l'oci. Durant l'any hem treballat. Ara a l'estiu, tenim dret a ser fora del treball i del seu medi.

(La Sara aquest any ha passat les vacances a la platja. Pot semblar tan estrany com es vulgui, però la Sara no havia estat mai al mar. Li tenia com una mena de mania, d'aversion, d'hostilitat. Per què? no s'ho havia plantejat mai. Era un fet, un sentiment, que l'ocupava i que era dins seu des de sempre. Però enguany ha volgut posar-lo a prova. I se n'ha anat a fer les vacances a la platja. Ah, el mar! S'ha quedat plantada davant seu com astorada. Tota ella s'ha sentit trasvalsada. I una Sara nova neixia de molt endins de la seva identitat que, és clar, anava agafant una nova proporció i entesa.)

Però el poble, per petit que sigui, per humil i antic, també és escenari de gent que ve aquí a passar les seves vacances. I els carrers, les places, els balcons, les pedres, les finestres, les teulades... són els espais que ocupen els estiuejants que venen aquí a fer del poble escenari del seu oci. I s'hi passejen, hi prenen la fresca, hi fan amanides, hi llegeixen el diari, hi encenten nous amics... Les vacances haurien de ser, per a tothom, un mitjà de comunicació amb d'altra gent que, durant l'any no es pot tenir a l'abast. La cultura -els museus, les biblioteques, l'art, la història...- sempre és a la punta dels nostres dits. La gent, els homes, les dones, que són lluny de nosaltres -al mar, a la muntanya, a d'altres pobles o a d'altres ciutats- haurien de ser l'objectiu primigeni i principal de les vacances. La cultura condueix; les persones enriqueixen.

(L'Ivette ha vingut a passar les vacances entre nosaltres. L'Ivette ve de molt lluny: d'una Europa verda i emboirada, de sol feble i de lleis duríssimes. L'Ivette ha passat una setmana al poble. És la primera vegada. En acomiadar-se'n m'ha explicat que se n'anava plena, habitada, rica de tota una colla d'ingredients nous. D'herbes aspres -el timó, l'argelaga, el garric, el fonoll...; de pedres grises tacades de groc, de verd, de siena...; de terra calcinada espessa; de flaires agressius, inconfusibles...; de gent sàvia... L'Ivette, dona madura i molt intel·ligent, se n'ha anat amb una altra mesura de tota la seva vida. M'ha dit: «Quan seré a Rotterdam, voltada de verd, d'aigua, de fred, d'immenses distàncies entre persona i persona, obriré la meua maleta i deixaré que les flaires del teu poble, que la llum del teu poble, que les veus del teu poble, que l'horitzó del teu poble... habitin els meus espais solitaris que qualsevol nit, llarguíssima, tornaran a turmentar-me i a temptar-me... I gràcies al teu poble no moriré. Només moren els qui volen morir, els qui han perdut l'esperança. I quan arribin aquestes fredors d'hivern negre, tan glacials i tan fosques que tornen febles els ossos i rebenten la voluntat, jo servaré ferma l'esperança del proper estiu que em menarà al teu poble. I -deixa'm-ho dir, encara que en veu baixa- perquè aquesta esperança l'alenarà, a més dels timons de la serra i dels geranis dels balcons del teu poble, una cosa molt més rica i molt més punyent que al llarg de l'hivern em farà companyia: la teva icona, el teu verb, la teva mirada...»)

Ens parla En Josep M. Triginer i Fernàndez

En Josep M. Triginer ens reb molt amablement quan anem a saludar-lo a casa dels seus pares, alguns components de la redacció de Sió, atrets, tant per l'entrevista que havíem concertat en venir ell a Agramunt aquest últim diumenge de juliol, com per «veure d'aprop» un home fill de la Vila, d'una família d'industrials del ram metalúrgic, i del qual teníem records de la seva manera d'ésser. Tal vegada teníem formada una idea determinada del seu tarannà que, ara, ens ha sortit -al marge d'estar o no d'acord amb les seves idees i plantejaments dels problemes en la política actuals- allò que en podríem dir un fill il lustre de la Vila; ja que uneix el ser Diputat a Corts per Barcelona, al càrrec, que precisament li ha portat aquesta nominació de Secretari General de la Federació Catalana del Partido Socialista Obrero Español.

En Triginer és un jove solter, de trenta-quatre anys, alt, massís però no gras, de cabell fosc i que porta ulleres que li donen un aire mig de tècnic, mig d'intel·lectual que accentua el seu posat, ja de natural, seriós i reflexiu. Parla lentament, com mesurant les paraules, amb una veu greu i reposada. La seva boca de llavis primis te una mena de gest obstinat i se li insinua com un somriure entre tímit i irònic. Tot ell dona sensació de força reprimida, potser també d'introvertit, d'organitzador més que de polític; d'home que pensa més que parla; però quan ho fa, les seves paraules donen impacte de seguretat, de convenciment monolític.

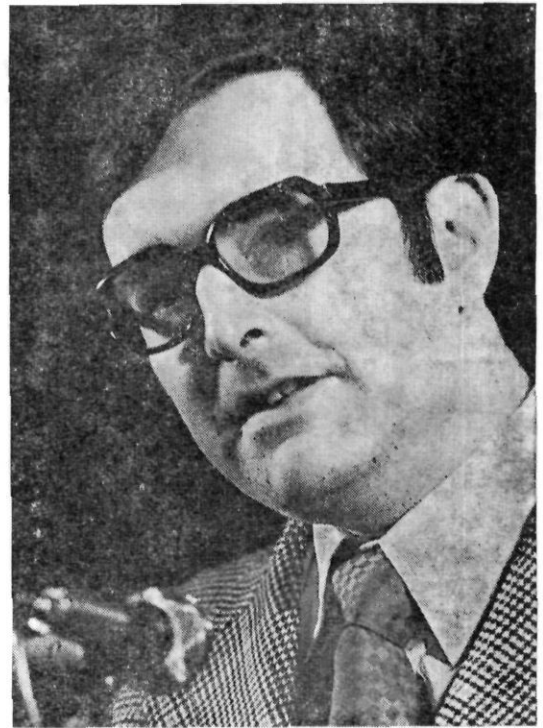
L'entrevista que els oferim es fruit de la xerrada que tinguérem amb ell durant una hora i mitja, una vegada apositats en l'acollidora saleta on ens rebé.

- - - -

Vaig nèixer a Agramunt l'onze de juny de 1943. Els meus estudis van ser molt diversificats: vaig començar a les Monges per passar després a les Escoles amb el Sr. Ribó i més tard amb el Sr. Curià, amb qui vaig fer alguns cursos de batxillerat; aquest batxillerat també va ser molt diversificat, ja que vaig fer un curs a Barcelona amb els jesuïtes i un amb els frares de Balaguer. Després em vaig preparar per l'ingrés a l'Escola Industrial de Terrassa on vaig cursar els cinc anys de peritatge industrial i un curs d'electrònica. Vaig complementar els estudis a E.S.A.D.E., a la Cambra de Comerç en qüestions d'exportació, al mateix temps que en feia de complementaris com idiomes, qüestions socials, polítiques, etc.

—Quins records tens de la teva adolescència entre nosaltres? Algun company teu d'escola et recorda com un noi introvertit.

—No, no ho era. Potser tal vegada podia donar

aquesta impressió, però crec que no era pas això. El que passava era que estava en una època de lluita amb mi mateix. És lògic que en aquella edat, 13 o 14 anys, no estés definit. Recordo que tenia una munió d'inquietuts polítiques, socials i religioses que lògicament no estaven canalitzades. Jo llavors llegia molt: Sartre, Camus... Com a fet curiós recordo que en aquella època vaig descobrir la socialdemocràcia llegint les notícies internacionals de La Vanguardia, que era l'únic aspecte que m'interessava del diari. També podia influir en donar aquesta impressió de la que parlaveu, el fet de les alternàncies en la meua estada a la Vila i que comportaven un canvi continu d'ambient, i d'un ambient molt diferent per descomptat.

—En quin moment comences a interessar-te seriosament pel socialisme?

L'any 60 ó 61 vaig aconseguir, i després de molt insistir, que els meus pares em deixessin anar a Anglaterra en un camp de treball. Allí vaig conèixer un altre món. Un món que m'impressionà fortament i favorable. Era tant el contrast amb el d'aquí... De tornada, en reemprendre els estudis a Terrassa, vaig contactar, després d'alguns tantejos, amb les Jovenuts Socialistes. Era l'any 1962 quan hi vaig ingressar Sortosament, en aquella època de forta repressió que sofrien les forces democràtiques, no vaig patir

Fill d'Agramunt, Secretari General de la Federació Catalana del P.S.O.E. i Diputat a Corts

cap empresonament ni les seves conseqüències. Recordo una redada de la que jo i els meus companys, entre els quals hi havia en Eduardo López Albizu, ens varem escapar per un pèl de ser detinguts. Era una reunió de totes les Joventuts Socialistes de l'Estat a Arenys de Mar.

—*Com veus la qüestió de l'autonomia?*

—En aquest moment crec que és ja irreversible. Catalunya tindrà els seus òrgans tradicionals de govern. És a dir, la Generalitat, amb el seu President el Consell, el Parlament i el Tribunal de Cassació. Ara bé, s'haurà de discutir l'abast del poder d'aquestes institucions. És indubtable que com més forts i preparats estiguem els catalans, més poder polític tindrem.

—*Com està en aquest moment la qüestió de la unitat dels socialistes catalans?*

—Estem en camí vers aquesta unitat. És natural que hi hagi punts de vista diferents en algunes qüestions, però estic convençut que s'aniran pulint aquestes diferències. Cal recordar que l'aliança electoral P. S. C. - P. S. O. E. és de la minoria més important a Catalunya. No es pot defraudar, doncs, la confiança que ens depositaren els electors, la qual ens ha fet prendre consciència del moment històric que estem vivint. També dependrà de la dinàmica que donem a la nostra política que pretenem condueixi a tot el país cap a un Estat socialista integral.

—*Parlem una mica de les eleccions municipals. Creus que el resultat serà encara més favorable a les esquerres?*

—Malgrat a Agramunt, com també a la resta de la província, les passades eleccions foren guanyades per la dreta, no hem d'oblidar que en el context general de Catalunya els socialistes, juntament amb la resta de l'esquerra aconseguirem més del 50 % dels vots. Si bé aquest resultat es pot considerar positiu, cal tenir en compte que els condicionaments que influiran en les municipals seran sensiblement diferents, car, si a la convocatòria del 15 de juny s'havia d'escollir entre diferents ideologies polítiques, no hi ha cap dubte que ara a les eleccions municipals i majorment en ambients rurals i nuclis de població més aviat reduïts, la elecció es farà vers les persones que mereixin més confiança a l'electorat.

No hi ha cap dubte que la dreta farà la seva política en defensa naturalment dels seus interessos creats, que poden influir en el resultat final; malgrat que, com arreu del món succeeix, som els partits

d'esquerra els que tenen una major militància. Concretament el P.S.O.E. a Agramunt presentarà els seus candidats que seran atesos i assessorats tant durant la campanya electoral com en tot el temps de comandament (en cas de sortir guanyadors) pels equips tècnics i altament preparats en urbanisme, sanitat, transports, etc., del partit,

—*Quina creus que és la incidència dels socialistes a les nostres terres?*

—En les passades eleccions es va produir un comprensible confusionisme entre l'electorat a Lleida amb motiu de presentar-se l'Arana com a socialista formant part del Pacte. D'allavors ençà no hi ha hagut temps suficient per qualificar la importància que pot derivar-se de l'esmentada confusió.

—*Davant del fet català, per quin ordre et defineixes: nacionalista i socialista o a la inversa?*

—Són qüestions que s'entrellacen i difícils de diferenciar. Entenc que el nacionalisme és una qüestió de consciència de tots els que vivim aquí. Quant a prioritats, cal adaptar-se a la situació política de cada moment, i avui les prioritats passen per la qüestió nacional, en tant que llur solució comporta la normalització democràtica, sense la qual no és pas possible una política socialista.

—*Vas conèixer a l'Enric Brufau?*

—No. N'he sentit parlar molt en el sentit de que era un gran socialista i he d'admetre que em dol no conèixer la persona ni res de la seva obra literària.

—*Parlem de les teves afeccions...*

—Abans llegia molt. Ara no tinc pas massa temps. Llegeixo sobretot llibres tècnics, polítics, etc. Quant a la literatura de creació, ara em decanto cap a la novel·la de reflexió dels problemes socials actuals. Pla és l'autor català preferit; en Pedroló no m'acaba d'agradar. Pel que fa a la música prefereixo els clàssics i segons el meu estat d'ànim, selecciono entre altres: Wagner, Beethoven, Stravinski... Quant al cinema, prefereixo el d'evasió.

—*Activitats professionals?*

—Des de fa quatre mesos estic absorbit per la feina del partit. Abans d'això treballava en una empresa exportadora com assessor tècnic de tecnologia

—*Finalment, vols afegir alguna cosa?*

—Res més que agrair l'interès de SIÓ per aquesta xerrada. Sento haver hagut de deixar Agramunt per poder realitzar-me. Espero que d'ara en endavant els joves de nostra Vila no tindran aquest problema

Tramitacions,
Automòbils,
Passaports i
Expedients
en general

Gestoria
FEIXA

Sabateria, 6

AGRAMUNT

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

Llenya i Carbó

F. Santamaria i Fills

Santa Esperança - Telèfon 390387

Estació Servei Agramunt

Pista - Terrassa - Piscines - Discoteca - Snack-Bar

Restaurant

Telèfons 390202 i 390802

Secció d'Engràs i Lubrificants

FIBAL

Sastreria i Confeccions per a Cavaller i Mens

Plaça del Pou, 14

Telèfon 39 07 36

AGRAMUNT

Exclusivitats * Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbates - Articles Home

Sastreria Univers

Tailleur Sastre

Roda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES

Valls d'Andorra

L. COMENCE

PINTOR - DECORADOR

EMPAPERATS - MOQUETES - CORTINATGES

Avda. J. Mestres, 7 - 2.º

AGRAMUNT

Telèfon 39 07 18

HISTÒRIA

Acostumats a la llarga època de "pau romana", els habitants i l'economia dels Països Catalans, sofriren un fort colapse per la irrupció dels pobles germànics que desferen les milícies romanes, de manera aclaparadora, fins arribar a Gibraltar.

Davant de la desfeta que sofriren les ciutats, especialment les que no estaven emmurallades, l'allau germànica va fer que la gent deixés les ciutats i es refugiés al camp, produint a la pròpia masia els articles manufacturats més indispensables.

Aquest desgavell de l'ordre romà, junt amb la por i intranquil·litat dels ciutadans, provocà una forta retracció al comerç i a la indústria urbana fomentant l'anada de la massa humana al camp.

El poder públic es pot dir que era poc efectiu i per això els grans terratinents esdevingueren els veritables caps polítics de les seves propietats. Es sentiren vertaders amos dels seus patrimonis, incloent-hi les persones, iniciant-se, així, la marxa de la societat cap al feudalisme medieval.

El poder dels grans propietaris, compartit pel prestigi i poder polític de les autoritats eclesiàstiques, primordialment els bisbes, estructura una nova forma de vida que, entre les ocupacions germàniques i la desfeta de la societat romana, ens porta cap a una nova forma de vida agrària i feudal començant, d'aquesta manera, l'Edat mitjana per a la societat dels nostres pobles.

P. MORA

Bibliografia consultada:

Síntesi d'Història dels Països Catalans, de Jordi Moners.

Continuació de la plana 14

sobre el món agrícola de les nostres terres en els temps passats. Finalitzà la sessió matinal una breu exposició dels "Fons documentals de Cervera", feta per la Srta. M.ª Dolors Solé i Pont, com un avanç d'un estudi més ampli i exhaustiu de tot el material que els diversos arxius certerins poden oferir a l'investigador.

Després d'un breu descans, el Sr. Francesc López i Palenque, Professor de Geografia de la Universitat de Barcelona, ens féu una xerrada oberta a tothom sobre la "Metodologia per a un estudi comarcal", definint les tendències actuals en l'estudi geogràfic d'una comarca i detallant, un per un, tots els aspectes naturals, humans i socials que cal tenir en compte per a definir i estudiar una comarca. En una hora i mitja ens féu una magistral exposició, clara i pedagògica, en aquesta ciència ben actual en els darrers mesos, almenys en els Països Catalans, per a revisar els límits comarcals establerts abans de la darrera guerra civil.

A la tarda, el Sr. Josep M.ª Llobet i Portella n'iniciava la sessió amb l'estudi del "Sepulcre de fossa de la Paduella", que es trobà fa uns mesos a la Ribera d'Ondara. El Sr. Jordi Peiret i Estrada presentà un llarg estudi comparatiu de l'Estela de Preixana, dipositada al Museu de Cervera, amb altres esteles argà-

niques existents a Espanya, França i Portugal, tot valorant les característiques pròpies d'aquesta Estela lleidatana. "Els molins al naixement del riu Gaià", foren enumerats i detallats per Salvador Palau, membre del jove grup d'estudiosos de Sta. Coloma de Queralt, recentment incorporat al Grup d'Intercanvis. I, finalment, la darrera exposició, feta amb diapositives per Joan Camps i Tomàs, presentà l'estat preocupant en què es troben moltes construccions romàniques de la Segarra, malauradament oblidades per tothom.

S'acabà la jornada amb un ampli diàleg sobre el futur d'aquest Grup d'Intercanvis i dels projectes més immediats. En aquest dia, també, es presentà un mapa de la Segarra, editat pel Grup, tal com és definida pels que hi habiten. Aquest mapa forma part d'un estudi, el primer fascicle que aquest estiu es posarà a la venda i editat pel Grup, sobre els "Imprecisos límits de la Segarra", que fou presentat, fa un any, a la jornada de treball celebrada a Verdú.

Secretaria del Grup d'Intercanvis de Recerques de les Terres Lleidatanes.
Raval del Pont, 4. SANT ANTOLI.
(Lleida).

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

MES DE JULIOL

NAIXEMENTS:

Joan Manuel Ginestà i Pérez dia 13
Jordi Burgos i Veiga dia 12
Gemma Figueres i Jumela dia 31

MATRIMONI:

Manuel Giménez-Blàquez i
Maria Antònia Royo Bardia dia 16
Jaume Miralles Puig i
Josefina Vialta Solé dia 25

DEFUNCIONS

Antoni Corberó Morros 22 anys dia 3
Josep M.ª Benet Capard 72 anys dia 3
Cecilia Plà Solé 89 anys dia 12
Josep Llanes Solé 76 anys dia 22

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE JULIOL

Dia	7	8'5	litres m. ²
>	15	9'5	>
>	28	7'5	>
>	29	1'5	>
>	30	0'4	>

Total 27'4 litres m.²

L'Observador: DEUDAT PONT

TAPISSATS DE COTXES I MOBLES

TAPICERIA RECASENS

Plaça Pou, 6 Tel. 390140 AGRAMUNT

El vostre cotxe a la
intempèrie no hi guanya
res!

Tanqueu-lo al garatge:

RAÓ:

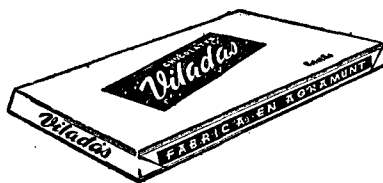
MIQUEL SOLÉ
BUIREU

Avinguda Agustí Ros, 14
Telèfon 390738

COSES...

Un nou estil de tenda dedicada per a la venda d'objectes d'adornament i petits detalls per oferir en les seves diverses varietats i preus...

Avda. Agustí Ros, 10
AGRAMUNT

Si compareu,
elegireu
Viladàs

Xocolata Viladàs

Saló

BELLESA I ESTETICA
PER A LA DONA

Riart

- MAQUILLATGES
- Depilació a la Cera
- MANICURA

Guimerà, 14 Agramunt

Comerç JOAN ESCOLA

Guimerà, 3

AGRAMUNT

Papers pintats de les millors Cases

COLOVALL - SHART - LANCEL, PRESTIGI

Extens assortit d'obsequis per a Llistes de Boda
Cristalleries, Vaixelles, Porcellanes, Làmpares, etz.

FERRETERIA - PINTURES - Estanteries Metàliques

Per a un bon servei

Funerària (Casa Romà)

Rapidesa.. Economia..

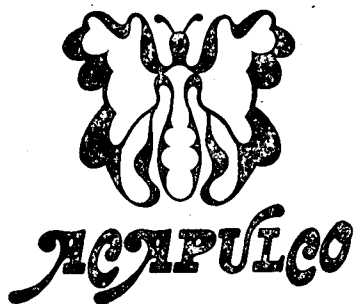
Servei Oficial
únic de
EL OCASO, S.A.

Mercè, 19
Tel. 390309
AGRAMUNT

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSEP MARTORELL

BAR-RESTAURANT
DISCOTECA

AVDA. DE LERIDA Nº 11 Monzón (HUESCA)
TEL 400185

Direcció: RAMON INGLÉS (Orich)

li ofereix els serveis de
RESTAURANT - CAFETERIA
SALA DE FESTES - RESIDENCIA
BARRA AMERICANA
atesa per belles Senyoretas

ROS ROCA S.A.

LA INDÚSTRIA
DEL REMOLC

Política, Cultura i Pagesia

L'estructura política de l'estat espanyol resta en un procés de forta transformació. Solament cal pensar en allò que es deia, que es llegia o que s'escoltava poc temps ençà: entre altres coses, semblava que hi havia una sola ideologia comuna a la gran majoria; a les Corts, i també als pobles, quasi tot s'acceptava per "unanimitat"; els mots socialisme o comunisme ens eren poc familiars i calia imaginació el fet de pensar que alguns dels seus líders històrics passessin de l'exili a la immunitat parlamentària.

Aquelles concepcions ideològiques molt vàlides fins fa poc, avui, estan enderrocant-se acceleradament. I si fem cas dels resultats electorals, a Catalunya, poca cosa queda ja dels antics plantejaments. La qual cosa vol dir que, el canvi a casa nostra, es dona, si es pot dir, amb major profunditat.

Tenim, doncs, una realitat política que d'alguna manera repercuteix en el context social de les nostres comunitats pageses i àdhuc dins la mateixa convivència familiar. Penso en l'enfrontament ideològic que coincideix generalment amb el generacional; les alternatives polítiques dels pares i avis difícilment són vàlides pels fills i néts i, aquest pluralisme, en lloc de canalitzar-se a través d'un diàleg enriquidor sovint esdevé un tipus de discussió, en la qual, ambdues parts no s'escolten. És un fet palès, doncs, que l'evolució de la nostra societat, en aquests moments, ens crea un cert confusionisme i, a la vegada, ens descobreix una manca d'incapacitat conscient d'adaptació.

Qualsevol realitat respon sempre a determinats condicionaments anteriors a aquella realitat.

En un intent d'interpretació del comportament actual de la generació que duu el pes productiu i de decisió dels nostres pobles, caldria recordar l'actitud majoritària dels majors, així com també la formació donada, al nostre país, després de les duríssimes experiències dels anys trenta. Els objectius prioritaris foren la pau i el treball; ens anys d'escolaritat de la població infantil van ésser escassos; el missatge educacional fou del tot unilateral.

Hom sap molt bé que els continguts educatius són gairebé decisius per endegar un tipus de societat determinada. Doncs bé; l'INFORME FOESA DE L'ANY 1975,¹ en estudiar el nou sistema escolar de la postguerra, en resumeix les seves principals característiques d'aquesta manera:

—No es pensà en un aparell escolar en funció de les necessitats econòmiques... i sí entorn objectius elitistes...

—L'escola jugà uns clars objectius polítics i ideològics :

a) eliminar de les noves generacions els gèrmens ideològics que sorgiren dels moviments liberal-demòcrates i del moviment obrer.

b) creació d'una nova classe dirigent sobre principis nous, degudament preestablerts i ultra-controlats.

c) una escola espiritualista i moralista oposada plenament al positivisme i al materialisme.

d) l'escola restava dedicada a petites minories, principalment a nivell mitjà i universitari. Automàticament quedaven exclòsos els obrers i els pagesos...".

Paral·lelament a aquest tipus d'escola —que amb més o menys intensitat va rebre la generació que avui té entre 30 i 45/50 anys—, a nivell oficial, es consolidava un tipus de discurs aflagant l'home i el món pagès. "Se'l presentava com l'home honrat, dòcil, soferit, treballador, infatigable, resignat... i de drets".² Aquesta imatge, doncs, potenciada a través de tots els mitjans possibles, ens inculcà una filosofia més dogmàtica que dialogant.

La concepció social i política endegada en els anys quaranta ha entrat en una crisi total. Aquest fet està provocant en la generació que ens ocupa un gran desconcert i, mentrestant, la societat va fent camí.

Hom creu que ja no és possible somiar, per als altres, en la nostra manera d'entendre les coses. Veiem ben clar que les noves generacions busquen alternatives diferencials. Penso que, tinguem o no raó —això de la raó és sempre subjectiu— l'Hora del reaccionarisme ja ha passat. Potser seria el millor acceptar, en part, la nostra impotència ideològica —em refereixo a les antigues concepcions, força generalitzades, al meu entendre, dins l'ambient pagès de la comarca— i, lluny de restar marginats, disposar-nos i treballar per una seriosa comprensió de les noves perspectives.

Penso que si una determinada culturalització, com hem vist, ens emmotllà un determinat comportament, un altre enfoc educatiu i cultural amb capacitat suficient de diàleg i de respecte als altres, podria esdevenir una alternativa força vàlida.

JOAN NOVELL

Citacions:

1. Es tracta d'un dels estudis més amplis i seriosos que avui existeixen sobre la societat de l'estat espanyol. La seva referència és: "ESTUDIOS SOCIOLOGICOS sobre LA SITUACION SOCIAL DE ESPAÑA, 1975.- Fundación FOESA".- E. Euramèrica.- Madrid, 1976.
2. Cita de la ponència "L'EVANGELITZACIO EN EL MON RURAL", llegida al CONSELL DIOCESA DE PASTORAL del Bisbat d'Urgell, el dia 12 de desembre de 1975. Publicada a "ESGLÉSIA D'URGELL", n.º 51/52. Gener i febrer de 1977.

Elecció de Miss Catalunya - 77 a Agramunt

El dissabte dia 30 de juliol a la nit, va tenir lloc l'elecció de MISS CATALUNYA-77 en el meravellós marc del complex recreatiu KIPPS d'Agramunt.

A dos quarts de nou de la nit arribaren a Agramunt les 24 aspirants al títol, que van ser rebudes a l'Ajuntament per les autoritats locals. Després d'unes paraules de benvinguda que pronuncià l'Alcalde, el Sr. Vicens, van ser obsequiades amb uns lots de torrons i xocolata, productes típics d'aquesta localitat i coneguts arreu pel seu exquisit sabor. Finalitzada la recepció, les belles senyorettes i els seus acompanyants visitaren el temple parroquial, considerat Monument Nacional, i el barri antic de la població.

Tot seguit la comitiva es traslladà al complex KIPPS, on es va servir un aperitiu, obsequi de la Corporació Municipal d'Agramunt, a les participants i organitzadores, membres del jurat, autoritats i representants de premsa, ràdio i televisió. Posteriorment als salons de KIPPS², el gerent del complex, Sr. Josep M.ª Panadés, oferí un sopar a totes les personalitats i representacions assistents.

La festa començà a dos quarts d'una de la nit i tingué lloc al recinte de la piscina del complex KIPPS, especialment il·luminat i sonoritzat. Actuà de presentador el popular professional de RTVE Josep Lluís Barcelona i el Jurat Qualificador estava compost per professionals dels medis de comunicació, personalitats d'Alta Costura i Autoritats.

S'efectuaren tres "passades": 1.ª Roba esportiva (Shorts). 2.ª Elegància (Vestit llarg) 3.ª Banyador. El públic va aplaudir complagut la bellesa i elegància de les concursants i el Jurat, després de vint minuts de deliberació, proclamà MMISS CATALUNYA - 77 la senyoreta Susana Hernández, representant de Llorret de Mar, que portava el núm. 7. El veredicté fou acceptat pel públic amb una gran ovació. Van ser elegides Dames d'honor i per aquest ordre, les senyorettes Anna M.ª Trabé, de Tarragona i Paulina Fauste, de Tàrraga.

Altres premis i obsequis es concediren a les restants concursants i la vetllada s'allargà fins a la matinada amb la intervenció del Conjunt Bacarrà. Cal posar en relleu l'entusiasme i la simpatia amb què el nombrós públic que omplena el recinte col·laborà a l'èxit de la festa, que significà per Agramunt un gran esdeveniment, ja que d'actes d'aquesta classe no se'n celebren tots els dies.

AMADEU AMIGÓ I PLA

Assemblea General de Socis del C. F. Agramunt

Dies passats, concretament el 29 de juliol, al Cinema Avinguda, el club celebrà Reunió General de Socis, amb assistència de 90 socis sobre un total de 240, a fi d'afrentar una nova campanya en categoria de segona regional.

Dels punts més importants destaquen:
a) *Pressupost*.- S'acorda que la propera temporada s'elevaria a un total de 1.250.000 ptes.

b) *Fitzatges*.- A fi de reforçar l'equip cara a la nova temporada, el club ha adquirit els jugadors següents: Garrido (Equip, Fuliola), defensa central; González (Equip, Guissona), interior; Soldevila (Equip, Artesa), davanter centre; Serentill (Equip, Artesa), porter; Castellà (Equip, Guissona), amb el qual queda completa la plantilla car no s'ha produït cap baixa de l'anterior any.

c) *Augment de quotes*.- Naturalment la puja de categoria suposa que hi haurà més despeses pel qual s'acordà una quota de 2.000 ptes. temporada.

d) *Càrrec tècnic*.- La junta exposà als socis la contractació d'un tècnic i que recau en la persona del senyor Moreno, (de l'Equip de Torrefarrera). També la puja de categoria representa la creació d'un equip juvenil.

e) *Ampliació Junta Directiva*.- A fi de coordinar la feina, més o menys lleugera, s'acorda ampliar la junta a 18 membres. Càrrecs i persones corresponent a:

President: Senyor G. Ortiz.

Vice-President: Senyor R. Areny.

Secretari: Senyor R. Roqué.

Tresorer: Senyor J. Pampalona.

Vocals: Senyors P. Riera, A. Camats, A. Sans, L. Comenge, J. Vidal, M. Galceran, M. Pedraza, M. Montoya, Fesc. Vilanou, Ll. Bertrán, J. M.ª Baró, J. M.ª Viladevait, J. L. Puebla i Joan Solé.

Equips Participants: El C.F. Agramunt, queda enclavat al grup novè de segona regional amb la participació dels equips següents: Mangraners, Golmès, Igualada, Tremp, Balaguer, Cervera, Organyà, Arbeca, Bell-lloc, Almacelles, Juneda, Montoliu, Torrefarrera, La Poble de Claramunt, La Poble de Segur, Molle-russa, Bellcairens, Lleida, Albesa i Agramunt. Total 20 equips.

En quant a l'equip juvenil local, ha quedat integrat a la 3.ª Divisió Jovenil, grup II, conjuntament amb els equips de: Alcarràs, Alfarràs, Arbeca, Bell-lloc, Juneda, Linyola, M. Bostón, Tèrmens, Torrefarrera, Vilanovenc i Agramunt. Amb total 11 equips.

Cal assenyalar que l'equip gran, el primer partit es desplaçarà a La Poble de Segur el dia 4 de setembre i en la diada de l'11 d Setembre, Festa Major, l'Agramunt rebrà el Torrefarrera.

JAUME CUÑAT MATA

Grup d'Intercanvis de Recerques de les Terres Lleidatanes

Si d'alguna manera hom pot distingir aquest grup d'estudiosos és perquè ha estat creat per als estudiosos locals que hi ha arreu dels pobles de les Terres Lleidatanes, on hi troben estímuls i col·laboració. Qui no coneix, a cada poble, l'historiador afeccionat als papers i pedres velles, aquell botànic, o el poeta, el músic, o el col·leccionista de qualsevol cosa? Si mai voleu saber algun detall d'un edifici o conèixer cançons antiquíssimes, o llegendes mig històriques mig fantosiques, caldrà que aneu a buscar aquests estudiosos locals; sempre en trobareu un de ben dispost a satisfer la vostra curiositat, a atendre-us en tot allò que els demaneu.

Aquests estudiosos són una força impressionant per a l'investigador professional; ells coneixen molts petits detalls, desconeguts per a l'historiador, que fins poden fer canviar algun criteri, arrodonir una hipòtesi o facilitar més elements de judici. Bé, el Grup d'Intercanvis fou creat per a reunir tots aquests estudiosos i afeccionats locals, obrint-los un ampli horitzó en algunes col·laboracions investigadores, i estimulant-los a buscar encara més de tot allò que l'home ha elaborat en la seva vida social, cultural o laboral.

Evidentment la idea bàsica i pràctica d'aquest Grup d'Intercanvis havia d'ésser senzilla: facilitar l'exposició d'aquestes idees, compartir-les amb altres estudiosos i, si convé, publicar els treballs que es facin. I la pràctica, fins ara, l'hem realitzada organitzant unes jornades de treball, en sessions de matí i tarda, on els estudiosos exposen llurs treballs, discutint-los, després, amb tots els assistents. Fins ara el mètode ha donat bons resultats.

En la darrera jornada, celebrada a Cervera el dia 24 d'abril, en homenatge a Duran i Sanpere, s'hi presentaren sis treballs, després que el President del Centre Comarcal de Cultura, Sr. Josep M.ª Razquin i Gené, n'havia fet la presentació de la jornada. El Sr. Josep J. Piquer i Jover ens parlà d'algunes intervencions decisives del Sr. Duran i Sanpere en el salvament del Monestir de Vallbona d les Monges, d'arxius i altres restes històriques de la comarca, tot caracteritzant la gran personalitat científica i humana que fou aquest il·lustre cerverí. Un estudi iniciat, sobre "uns censals, a començaments del S. XIX, d'una casa pairal d'Hostafrancs", fou presentat per Miquel Galitó i Pubill, intentant aportar més elements de judici

Segueix a la plana 11

El Municipi

L'Ajuntament Ple i la Comissió Municipal Permanent, en sessions celebrades durant el passat mes de Juliol, adoptaren els següents acords.

TRACAT EIX.

Elevar serena, raonada i respectuosa impugnació al tractat previst per a l'Eix Transversal de Catalunya al seu pas per les immediacions de la Vila.

VENDA PÚBLICA SUBHASTA PATI MONTCLAR.

S'acordà iniciar l'oportú expedient per a la subhasta d'un pati a Montclar, sobrant de la urbanització que en el seu dia realitzà l'extingida Direcció General de Regions Devastades.

SUPLEMENT DE CRÈDIT.

Instruir l'expedient de credit amb càrrec al superàvit d'exercicis liquidats per a incrementar les consignacions del vigent Pressupost Ordinari.

ADQUISICIÓ MATERIAL PARC INFANTIL.

Adquirir un laberint escalonat i un tobogan per a la seva situació al Passeig Josep Brufau per a l'esbargiment i distracció dels petits.

LLICÈNCIES D'OBRES.

Al senyor Miquel Farreny Muixench, reforma porta entrada vivenda i obres interiors a la casa Avda. A. Ros.

A la Sra. M.ª Carme Escolá Boncompte, reparació teulad casa a l'Avda. Jaume Mestres.

A la Sra. Montserrat Puig Santesmases, construcció d'una vivenda unifamiliar de Renda Limitada, Grup 1er., al camí de Les Planes.

Al Sr. Josep M.ª Jolonch Puig, construcció d'un garatge a l'interior del pati de la seva propietat Extramurs Sta. Esperança.

A Na Maria Balcells Mases, construcció part de darrera, al Raval de Puigverd.

Al Sr. Antoni Vinyals Castellà per a tancar pati als Extramurs Sta. Esperança.

Al Sr. Joan Escolá Pla, reparacions interiors vivenda al carrer Àngel Guimerà.

A la Sra. Antònia Puig Guasch, obres interiors casa Avinguda Marià Jolonch.

Al Sr. Ramon Badia Bringué, ampliació cobert al Camí Vell de Mafet.

Als Srs. Miquel i Salvador Noguera, reparar teulada i pintar façana casa al carrer de Sió.

Al Sr. Josep M.ª Inglés Mortés, construcció tres gosses al cobert Plaça del Pou.

Al Sr. Ramon Granés Vila, pintar façana casa Raval de Puigverd.

A la Sra. Rosalia Esteve Ferrer, tancar hort al Camí dels Horts.

Al Sr. Leandre Serentill Serentill, tancar pati a la Carretera de Balaguer.

A Jaume i Lurdes Cortadelles, construcció d'una vivenda unifamiliar de Renda Limitada a la Urbanització «Verge dels Socós».

Al Sr. Miquel Figuera Fontanet, pintar tenda i porxos a la Plaça Major.

A les Sres. Dolors Solà i Ramona Soldevilà, construcció tanca al pati situat als Extramurs.

Al Sr. Jaume Bertran Puigpinós, obres interiors a la casa carrer Estudis Vells.

Al Sr. Ramon Pons Brescó, paviment local Raval de St. Francesc.

Al Sr. Francesc Miralles Rubies, desmunt solar Raval de Puigverd.

COMPRA TERRENYS.

Al Sr. Antoni Guasch Poch venda terreny Cementiri per a la construcció Panteó Familiar.

COLOCACIÓ VELA.

Al Sr. Ciril Perera Cases, col·locació d'una vela i dues làmpares enfront al Bar al carrer Àngel Guimerà.

OBERTURA ESTABLIMENT.

Autorització al Sr. Joan Guixé Puig, per a l'obertura establiment destinat a Bar Frankfurt a la Plaça del Pou.

ATRACCIONS.

Al Sr. Joan Roma per a la instal·lació caseta tir durant els dies de la Festa Major.

LIQUIDACIÓ GESTORIA Sr VILA.

Apovar extracte comptes segon trimestre any actual.

PRESES D'AIGUA.

Al Sr. Esteve Llagunes Serra, dret a junció primer pis casa carrer Sió.

Al Sr. Domènec Palomino Oropesa, dret junció, al Passeig Josep Brufau.

Al Sr. Ramon Vallverdú Cercós, dret junció Avinguda Agustí Ros.

Al Sr. Josep M.ª Figuera Camats, dret junció tercer pis casa carrer Sió.

Al Sr. Josep Granés Benet, dret junció primer pis A, casa carrer Sió.

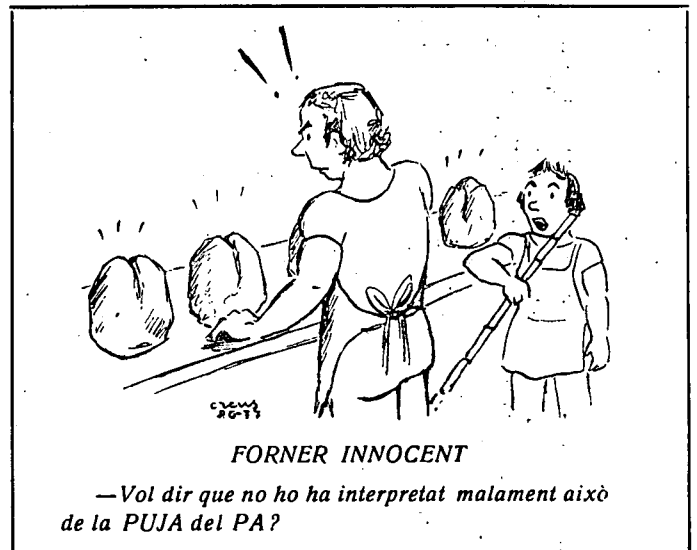
Al Sr. Josep M.ª Lluch Baró, dret de junció pis casa carrer Sió.

Al Sr. Sebastià Márquez Juárez, dret de junció pis 2on carrer Aspi.

Al Sr. Ramon Joval Sala, dret junció pis 3er carrer Aspi

COMPTES I FACTURES.

Se n'aprovaren diverses per un import de 725 261 Ptes

FORNER INNOCENT
— Vol dir que no ho ha interpretat malament això de la PUJA del PA?

Aquests darrers quaranta anys la dona catalana ha estat molt especialment instrumentalitzada. La ideologia dominant —autoritària i reaccionària— li ha assignat un paper silenciós, passiu, que l'ha mantinguda al marge de la vida social i política del país. La missió de la dona no és altra que la de ser una esposa resignada i una mare sacrificada. Fins i tot li han fet creure que això era una llei natural i divina. Aquest fet ha estat molt més marcat en les dones del món rural.

Naturalment, a la dona de les noves generacions li ha estat amagat que a Catalunya havien existit unes institucions de govern (la Generalitat i el Parlament de Catalunya), una autonomia i una ideologia avançada que havien afavorit enormement la dona i els seus drets. No li han dit que les lleis del Parlament de Catalunya configuraren un marc social i educatiu dels més avançats d'Europa... etc.

QUINA ES LA SITUACIÓ DE LA DONA AVUI, ALS PAÏSOS CATALANS?

La dona catalana es troba avui:

■ Davant una *legislació discriminatòria*. El Codi penal vigent:

■ Sanciona com a fets delictius l'adulteri per part de la dona mentre que desconeix aquest mateix delictiu per a l'home.

■ Sanciona a l'article 416 la informació, divulgació o venda de tota mena de producte o mètodes anticonceptius.

■ Estableix discriminacions per la dona, tals com l'elecció del domicili conjugal.

■ Confereix potestat damunt els fills exclusivament al pare.

■ Fa una marcada divisió entre els fills nascuts dins o fora del matrimoni.

■ Amb un ensenyament discriminatori i selectiu no sols pel que fa a les possibilitats econòmiques sinó també pel que fa al sexe. Amb una formació repressiva, plena de tabús sexuals i de tota mena, que no admet o, si més no, no regula la coeducació, implantada a Catalunya per la Generalitat. Mitjançant aquesta educació es van transmetent els papers que la societat ha imposat a tots dos sexes. Les nenes són educades primordialment per a esdevenir mestresses de casa i mares.

■ En una situació desfavorable davant *el món del treball* productiu, al qual arriba condicionada per l'educació i formació rebudes. Se li ofereixen, sobretot, els llocs de feina més pocs qualificats, amb un sou més baix i sense possibilitat de promoció. Milers de dones fan feina avui als Països Catalans sota unes condicions contràries a la llei, per tant, sense tenir cap seguretat ni protecció. Els treballs manuals que li donen perquè faci a casa i a preu fet, o els que fa com assistenta a hores, en són una mostra.

■ En unes condicions d'aïllament que deixen les mestresses de casa sense defenses enfront de situacions difícils en tots els terrenys. En un moment de crisi com l'actual, cobrir les necessitats de la família amb un sou, l'obliga a esforços suplementaris, que accepta passivament gràcies a l'educació rebuda. Tot això s'agreuja en la dona treballadora, obligada a fer una doble jornada de treball i que cobra, per la mateixa feina que l'home, un sou inferior al d'aquest.

■ Amb una manca greu d'equipaments socials a les comarques i als barris que li fa encara més difícil la incorporació a la vida col·lectiva.

QUINA ERA LA SITUACIÓ DE LA DONA AMB LA GENERALITAT?

Amb el govern de la Generalitat la dona va gaudir de:

■ Una llei que determinava la capacitat jurídica de la dona i de tots dos cònjuges. Segons aquesta llei la potestat sobre els fills era compartida pel pare i la mare.

■ Una reglamentació del matrimoni civil que establí que aquest era l'únic reconegut per la llei.

■ Una llei del divorci. Així es va acabar amb la discriminació legal de la dona, inclosa la mare soltera.

Aquestes lleis pertanyien al període de la II República.

■ Respecte al control de la natalitat s'aprova la Reforma Eugènica de l'Avortament.

■ Una política educativa gratuïta per a tothom, que va implantar la coeducació i una pedagogia molt avançada a tots els nivells.

Recordem que aleshores no hi havia cap organització femenina que pressionés, ja que el programa de la Generalitat es considera dels més progressistes. Tot plegat fa pensar que, si no s'hagués produït la desfeta del 1939, l'alliberament de la dona hauria seguit un procés accelerat que al cap de quaranta anys hauria fet que les dones de Catalunya gaudissin d'una quasi total incorporació a les tasques socials i polítiques i que s'hagués avançat moltíssim en el canvi de mentalitats necessari per al veritable alliberament de les dones.

PER ON PASSA AVUI L'ALLIBERAMENT DE LA DONA?

La derogació de l'Estatut del 32 va representar per a les dones de Catalunya la pèrdua de les seves llibertats com a ciutadanes i els retorna unes lleis que les equiparen als menors d'edat o als subnormals.

La reivindicació de l'Autonomia representa avui l'abolició de totes les lleis que les discriminen, civils, laborals, penals... i la recuperació de:

■ La llei sobre la capacitat jurídica de la dona i dels cònjuges.

■ La potestat damunt els fills pel pare i la mare.

■ El reconeixement de tots els drets de la mare soltera.

■ La igualtat de drets pels fills nascuts dintre i fora del matrimoni.

■ La supressió dels delictes d'adulteri i amistançament.

L'autonomia permetrà d'actualitzar les lleis de la Generalitat tot adaptant-les a les condicions socials d'avui. L'autonomia de l'any 1977 significarà, arribar progressivament:

■ Creació de centres d'informació sobre la Planificació Familiar i Control de la Natalitat a tots els barris i comarques a càrrec de la Seguretat Social o altres organismes estatals.

■ L'administració d'anticonceptius a càrrec de la Seguretat Social.

■ L'educació sexual a les escoles. Formació dels pares i mestres.

■ Reinstauració del matrimoni civil com a única figura legal —el matrimoni religiós serà opció lliure de cada parella— i el restabliment de la llei del divorci.

■ La implantació efectiva de la coeducació.

■ L'ensenyament obligatori, públic i gratuït.

■ L'abolició de totes les discriminacions en la feina per raó de sexe, estat civil i maternitat.

■ El dret a una informació professional amb igualtat de condicions que l'home, a tots els ordres i en totes les especialitats.

■ La socialització del treball domèstic a través dels serveis col·lectius: menjadors, guarderies, llars per als jubilats... etc.

■ Una planificació urbana que tingui en compte tots aquests aspectes.

■ Uns horaris escolars compatibles amb els horaris laborals dels pares.

■ Finalment, l'autonomia a l'any 1977 podria representar que en una situació com l'actual, en què a l'Estat espanyol es produeixen 300.000 avortaments clandestins a l'any, el decret de Reforma Eugènica de l'Avortament fos un punt de referència en el moment de regular solucions per als casos límits.

ER LES DONES CATALANES, L'ESTATUT D'AUTONOMIA ES EL PRIMER PAS PER ASSOLIR LA IGUALTAT DE DRETS I DE RESPONSABILITATS EN LA CONSTRUCCIÓ D'UNS PAÏSOS CATALANS QUE HAN DE SER DE TOTS I PER A TOTS.

CONGRES DE CULTURA CATALANA
Secretariat d'Agramunt